

[Aksel Larsen.]

— indtil videre. Men alligevel er der jo nogle, der skal betale disse flere hundrede millioner kroner, som devalueringen kommer til at koste, fordi devaluering betyder en flytning af indtægter og formue herhjemme. Det er i almindelighed det, man kalder forbrugerne, men det er i ganske særlig grad den arbejdende befolkning, arbejdere, tjenestemænd, fastlønnede, pensionister, rentemodtagere o. lign. — og en væsentlig del af landbrugerne for øvrigt også —, der vil komme til at betale den forhøjede pris for engelsk chilesalpeter og amerikanske foderstoffer, og hvad der ellers eksporteres her til landet. Vi er kommet ud for en prisstigningsbølge, hvortil prisstigningerne på kød og flæsk kun er en begyndelse, og det bliver den arbejdende befolkning, det kommer til at gå ud over. Dette er vi naturligvis modstandere af, så ministeren, som er så fiink til at gætte, kunne meget let have regnet ud, hvilket svar vi ville have givet, hvis man havde spurgt os den 18. september.

Petra Petersen: Det kan være vanskeligt for den danske husmoder i al almindelighed at følge regeringens handelspolitik, men der er dog ting, der efterhånden er gået op for hende; hun ved i alt fald, at vi skal betale smørret med betydelig højere priser, end vi sælger det for i England. Det er derfor også naturligt, at hun i dag spørger: Er det meningen, at vi herhjemme skal betale kød og flæsk med højere priser, end vi får for det i England? Det er ikke længere siden end sidste uge, at vi i denne sal diskuterede forbrugerpriserne på kød og flæsk. Landbrugsministeren ville ikke i sidste uge sige bestemt, at priserne ikke ville stige over 1 kr. pr. kg for flæsk og 75 øre pr. kg for kødet, men han hævdede dog, at de oplysninger om prisstigningen, som han her gav, havde han fra sagkundskaben, og så fandt ministeren det naturligt, at man fulgte sagkundskaben, og at man tog tilskuddet til kød og flæsk bort og indførte rabatkort. Nu fristes man til at spørge den højtærede landbrugsminister: Hvem er den sagkundskab, som har givet ministeren disse oplysninger? Det ser lidt mærkeligt ud, når man ser, at kød allerede mandag og tirsdag er steget ikke 1 kr. pr. kg, men mange steder 2 kr. pr. kg, og det er givet, at priserne på andre fødevarer umiddelbart følger efter. Vi talte også i sidste uge her i tinget om fedtet, og den højtærede landbrugsminister erklærede, at når fedtet ikke havde været fremme i butikkerne den sidste måned, skyldtes det ikke,

at der skulle finde prisforhøjelse sted. Hvis den højtærede minister ikke har set det endnu, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at fedtet er steget 50 øre pr. kg. Dagbladene for i dag — ikke et enkelt, men alle — skriver, at kødet er frit; nu kan husmødrene købe, hvor de vil, og hvis man synes, at priserne er for høje, kan man forsøge en køberstrejke. Bladene skriver: vi ved ikke, om det vil gavne. Nej, det ved man heller ikke, men man skriver så lige efter: en anden ting er, at nu kan man købe, hvad man vil, og hvis man ikke vil købe, kan man lade være. Man siger så tydeligt, hvad det hele egentlig er. Meningen med det er, at kødet ikke længere skal findes på arbejderens bord. Den højtærede finansministers kone, som vil til at spise fisk, vil altså også gå i køberstrejke. Her kunne man fristes til at spørge den højtærede finansminister: Skal man også sige til befolkningen, at man skal gå i strejke og lade være med at betale skat, for så vil skatten eventuelt falde? Jeg tror, at man lettere kunne få befolkningen til at gå med til at lade være at betale skat, hvis der var chancer for, at den ville falde. Derimod er det begrænset, som også det ærede medlem hr. Aksel Larsen gav udtryk for, hvor længe man kan fjerne maden fra arbejderens bord. Men i sidste uge stod samtlige partier i denne sal og anbefalede at tage tilskuddet væk fra forbrugerpriserne og give det gennem rabatkort.

Jeg vil gerne oplyse den højtærede landbrugsminister om, at flæsken er steget til det dobbelte. Så må ministeren sørge for, og det ret hurtigt, at tilskuddet på de 96 mill. kr. også bliver forhøjet til det dobbelte; ligeledes må den højtærede minister sørge for, at man ikke venter til 1. februar med at udstede rabatmærkerne, men får dem uddelt ret hurtigt, helst 1. december. Hvis det ikke sker, er der ingen, der får mad til jul. Dette gælder ikke alene arbejderne, men i høj grad de arbejdsløse. Vi har set, at de arbejdsløse er begyndt at røre på sig, og givet er det, at hvis der ikke snart sker noget, vil ingen få mad.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg må indrømme, at jeg ikke hengiver mig til den litterære nydelse at læse det ærede medlem hr. Aksel Larsens taler; det forekommer mig, at det kan være tilstrækkeligt, når man er nødt til at høre på dem her. Men jeg husker udmærket, at det ærede medlem nærer den forkerte opfattelse, at man gennem overenskomsten om det europæiske samarbejde og Marshallhjælpen har påtaget sig forpligtelser til